

(əvvəli ötən sayımızda)

qardaşım Siruz yatmışdı. Atam əyilərək onu öpdü. Məni də öpəndə ağladım, -ata getmədedim. O isə: -Yox, oğul, mütləq getməliyem. Mənim oğlum belə danışa bilməz. Mən Vətəni qorumağa gedirəm – deyərək evdən çıxdı.

Atamın ölümünə heç cür inana bilmirəm. Həmişə gözlərim qapıda olur, hər qapı döyü-

**Yazıçı-jurnalist
Firuzə Bəymədqızı
(Əsədullayeva)**

ləndə ürəyim əsir, Hər dəfə qapı açılarda elə bilirəm ki, atam indi içəri girecək. –Ay mənim, şirinlərim, xoş gördük deyəcək, bizi qucaqlayacaq.

Bir də Feyruz onu da bildirdi ki, atası döyüşə gedərkən ailə üzvlərinin hamıyla vidala-

Sentyabrın 27-də isə Vətən müharibəsinin başladığını eşidən kimi tez çağırış məntəqəsinə gedib könüllü olaraq cəbhə bölgəsinə aparılmasını istəyib. Sənədlərinin orada olmamasını eşidən kim gecə ilə bütün sənədlərini toplayıb, təqdim edib və səhəri gün döyüşə yollanıb.

Şanlı döyüş yolu keçib Teymur. Onun döyüş yolunu izləmək üçün, dostlarına, döyüş yoldaşlarına müraciət etdim.

Çavuş Vasif Həsənov Teymurla birlikdə döyüşüb və onun son döyüşünün də şahidi olub.

Vasifin özünü dinləyək:

-Mən Teymurla Sumqayıt şəhərində yerləşən N –hərbi hissəsində tanış olmuşam. Bizə tağımlara bölürdülər. Teymur tağım komandiri idi. Çox ciddi görünürdü. Elə buna görə də mən onun tağımina düşmək

Sən mənim sonuncu səhifəsinə oxuya bilmədiyim, tamamlamadığım kitabımsan!

SƏN mənim səhər axşam gözümədən axan hər damla yaşsan!

SƏN mənim udqunanda boğazımda qalan qəhərimсэн!

SƏN mənim səni anlatmaqda bitməyənimsən! SƏN mənim yanına tələsdiyimsən!

SƏN mənim gözümə getməyən yuxumsan!

SƏN mənim heç vaxt qocalmayacaq sevgimsən!

SƏN mənim kəz bağlamayacaq yaramsan! SƏN mənim gəncliyimsən, uşaqlığımsən!

SƏN mənim saçımdakı ağ dənşən, Qocalığımsən!

SƏN mənim payızimsən, qışımsən!

SƏN mənim Özümsən! VƏTƏNİMSƏN!

Teymur Feyruzoglu.

Övladları Feyruz və Siruzun, şəhidliyin ən uca zirvəsindən onlara boylanan atalarına müraciəti:

**Səninlə fəxr edirik,
Həm də çox öyünürük.
Şəhidlik zirvəsinə,
Ucalan igid atam.**

**Sənin kimi atanın,
Oğulları da gərək.
Pərvanə kimi yansın,
Vətən eşqilə gerçək.**

**Ucadan uca atam,
Söz veririk, sənin tək.
Lazım gələrsə əgər,
Vətən uğrunda ölək !..**

Teymurun oğlu Feyruzun 9 yaşı var. Onunla söhbətimdə mənə:

-Mən atamla fəxr edirəm. Mənim atam qəhrəmandır.

Onu cəmi 9 il qucaqlaya bildim. Mən də atam kimi 10 aylıq olanda yeriməyə başlamışam. Əllərim də atamın əllərinə oxşayır. Atam əla ata idi. Gecə də olsa, tez də olsa bütün arzularımızı yerinə yetirirdi. Atamla birlikdə o qədər xəyallarımız var idi ki...

Atam cəbhəyə yollananda

şılıb, sonra üzünü onunla qarışdırırdım. Amma iş elə gətirdi ki, mənə onun tağımina düşmək nəşib oldu. (Yaxşı ki, elə Teymurun tağımina düşdüm) . Teymur bizimlə tanış olduğdan sonra silahları payladı, və bizdən əvvəl cəbhəyə yola düşdü.

istəmirdim. Amma iş elə gətirdi ki, mənə onun tağımina düşmək nəşib oldu. (Yaxşı ki, elə Teymurun tağımina düşdüm) . Teymur bizimlə tanış olduğdan sonra silahları payladı, və bizdən əvvəl cəbhəyə yola düşdü.

zülidən Hadruta gedən yolu səhv saldıq və geri dönməli olduq. Səhər döyüş gədə - gedə biz avtobuslara oturaraq Cəbrayılın Daşkəsən kəndinə gəldik. (Ermənilər

zülidən Hadruta gedən yolu səhv saldıq və geri dönməli olduq. Səhər döyüş gədə - gedə biz avtobuslara oturaraq Cəbrayılın Daşkəsən kəndinə gəldik. (Ermənilər

yüyəndə nə olacağını soruşduqda, o:

- Atamın yarımçıq qalmış yolunu, arzularını davam etdirəcəyəm, hərbiçi-pilot olacağam –deyə qətiyyətlə bildirdi.

Çox qohum, dost canlı imiş. Avqustun 21-də bütün qohumları ilə görüşüb, onlarla vidalaşılıb.

Oktyabr ayının 5-də biz artıq Fizulidə idik. Sonra bizi gizirlərin təlim mərkəzinə göndərdilər. Təlimdən sonra biz döyüşə yollandıq. İlk döyüşümüz Xocavəndin Hadrut qəsəbəsi oldu.

Vasif susaraq bir az düşündükdən sonra əlavə etdi:

-Onu da qeyd edim ki, Fi-

kənddə yerləşən hərbi hissələrini qoyub qaçmışdılar). Gecəni bu kənddə qaldıq. Səhər KAMAZ - lara oturmaq mərmisi altında dağ yolu ilə Hadrut istiqamətinə yola düşdük. Günortaya yaxın biz artıq Hadrutdan təxminən 6 km. uzaqda yerləşən dağın etəyinə çatdıq. Orada məşinlərdən düşərək piyada 900 metrə qədər yol getdik.

Ermənilər bizi görmürdülər. Amma ağır arteleryadan atəş açırdılar. Gecə təyin olunmuş yere çatdıqda bizi döyüş geyimi ilə təmin etdilər. Biz dağı qalxaraq Hadrut qəsəbəsinə yola düşməliydik. Amma, təxminən 20 addım atmışdıq ki, ermənilər bizi görərək top atəşinə tutdular. Mərmilər bizi tutmadı.

2-ci dəfə top atəşi açılarda Teymur hamımızın yere yatma-

“Ermənilər bizi görmürdülər. Amma ağır arteleryadan atəş açırdılar. Gecə təyin olunmuş yere çatdıqda bizi döyüş geyimi ilə təmin etdilər. Biz dağı qalxaraq Hadrut qəsəbəsinə yola düşməliydik. Amma, təxminən 20 addım atmışdıq ki, ermənilər bizi görərək top atəşinə tutdular. Mərmilər bizi tutmadı. 2-ci dəfə top atəşi açılarda Teymur hamımızın yere yatmağımıza və döyüşə hazır olmağımıza əmr verdi. Qəlpələr yağış kimi yağdı. 2-ci atəşdən sonra biz ayağa durduq, komandirin əmri ilə irəli gedərək dağa qalxmağa başladıq”

ğımıza və döyüşə hazır olmağımıza əmr verdi. Qəlpələr yağış kimi yağdı. 2-ci atəşdən sonra biz ayağa durduq, komandirin əmri ilə irəli gedərək dağa qalxmağa başladıq.

Vasif danışdıqca o anların yenidən gözləri önündə canlandırdığını, hiss edir, üzünə qonmuş kədərdən, duyurdum.

“Teymur mənə Azərbaycan bayrağını verərək onu gözümün bəbəyi kimi qorumağı əmr etmişdi, Teymur bu bayrağı Şuşaya sancmaq üçün saxlamışdı və bayrağı mənə verərkən demişdi:

(ardı gələn sayımızda)

Haşiyə:

Oğlu 9 yaşlı Feyruzun atasının ölümündən xəbəri olmayıb. Onu məktəbdən götürəndə atasını yaralandığını, xəstəxanada olduğunu, dərman alıb ora gedəcəklərini bildiriblər. Evə dönəndə isə o atasının şəhid olduğunu, üzərinə də Azərbaycan bayrağını örtüdüyünü görüb. Atasını dəfn olunandan sonra bayrağı ona veriblər. O da bayrağı öpüb, gözlərinin üstünə qoyub. Feyruz o bayrağı atasından yadigar olaraq göz bəbəyi kimi qoruyur